

איך הצליחה המשטרה סוף-סוף להפוך את תל-אביב לעיר פועלים

רדומה * כואב לך האוזניים? לינדה תעזור * זוהר קרא: בני, בני אבשלום

ה"אורדום הצהוב" השרוף: אדם לחווה שפן

ת"א נסגרה

האורדום הצהוב נשרף. הלך לעולמו, בלי להשאיר שריד למזכרת לשלושת השו"תים עמוס קינן, אורי ליפשיץ ו-גאזי חקק.

בימי חייו הקצרים והסוערים נערכו בו הרבה היללות. נולדו בו פיתגמים כמו: "אדם לאדם זאב, אדם לחווה שפן". הומצאו בו השמצות כמו זו על יגאל תומרקין, המוכר את הפסלים שלו עם שירות של

חתיכות.

חתיכות

א תריבך אכלו סטיקים שהביא רפי. ואז, בלי שהצמא והרעב יציקו להם, נתפנו להעיף כמה מבטי-פרידה. הסתכלו ימינה — ראו חתיכות. הסתכלו שמאלה — גם כן ראו חתיכות. מייד החליטו שזה לא עסק, וכי בצורה כזאת אפשר לקבל סחרחרות, ו-שצריך לבחור מייד את הכי חתיכה ולשים

רפי בלילה האחרון: צער —

אמפא. התחילו בו הרבה אהבות ונגמרו עוד יותר, ובכלל, היה שמה. תהיה נשמתו צרוי רה בצרור החיים.

כדי להוסיף פצע על חבורה, נסגר מנדיט באופן סופי ומוחלט, ולתמיד. עלידי המש-טרה ובית-המשפט. לכבוד האירוע באו תר-שביהקבע, המשפחה והידידים לחלוק לז"ל את הכבוד האחרון.

— בוויסקי וגם בשמפניה: מלכת הלילה האחרון יהודית סולה

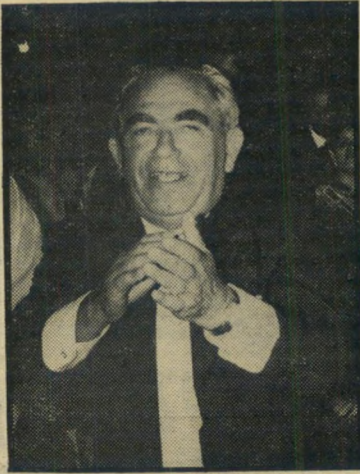
מזל טוב

תסלתו לנו אם השורות עקומות קצת. זה בגלל שבחתינה של רותי, הבת של אריה פילץ עם דורון בורשטיין, נשפץ ויסקי כמים.

כל החברה הגבוהה היתה שם. במיוחד

הזוג בורשטיין: הסנדוויציים הלכו —

— אחרי המישמיש: אבא פילץ

כל מיני מנהלים ושרים בממשלה. כמו, לפי סדר החשיבות וההופעה: עזר וייצמן, פינחס ספיר, זוהר יריב, יגאל אלון וחיים ברידב. גם השופט מלחי.

החברה הגבוהה התנהגה יפה מאוד, ובי-אופן עממי, לעסה בטרף רב את הסנדוויציים הקטנים ואת הביצים הממולאות, תוך התי-בוננות מהורהרת במיזוקת-המים שעמדה על השולחן, איפה שקודם היו המישמיש.

כשהסנדוויציים הלכו בדרכם של המיש-מישים, עברה החברה הגבוהה לגולאש. הגברות הצליחו איכשהו להסתדר עם הגוי-לאש, למרות שידן האחת היתה עסוקה ב-קסיפת הפרחים שעמדו לקישוט. מה שמור-כיה שאנחנו היהודים יכולים לעשות ביד אחת יותר משהגויים עושים בשלוש ידיים.

מה קרה לסגנית כאשר הכניסה את רגליה לבויכה ברומא

פאטריסיה פוקסטרלי היא איי-טלקיה יפהפיה בת 22. חוץ מזה היא סגנית מנהל, "אל-על" ברומא. חוץ מזה היא הופיעה בסרטו של רוברטו רוסליני. אם אתם חושבים שפאטריסיה עובדת קשה מאוד ושמגיע לה חופש, אז אתם חושבים בדיוק מה שפאטריסיה חשבה, כשישבה ברומא ליד הבריכה בוויולה של מרצילו מסטרויאני.

היא טבלה את רגליה היפות במים, קימטה את מיצחה החמוד והירהרה לה: לאן אסע לנו מעמלי?

הגורל העיוור זימן למקום את דני בן-אב, שסיפר לפאטריסיה על ישראל, ועל החלוצים ועל ביאליק. כשהגיע לי-ירושלים המשוחררת, הוציאה פאטרי-סיה את רגליה מהבריכה ואמרה מה שאמר אריכמדס: זהו זה.

אחרי ארבעה ימים הגיעה פאטריסיה לישראל ודני מראה לה את הארץ לי-אורכה ולרוחבה, כולל כל מועדוני-הלילה. והאינטואיציה השפלה שלנו לוי-חשת לנו באוזן שחלק נכבד מהקחל שם מוכן לחקריא לפאטריסיה את ביאליק.

פאטריסיה פוקסטרלי עם דני בן-אב: מי מוכן להראות?